

Υπόθεση C-790/23 [Qassioum]ⁱ**Αίτηση προδικαστικής απόφασης****Ημερομηνία καταθέσεως:**

21 Δεκεμβρίου 2023

Αιτούν δικαστήριο:

Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

18 Δεκεμβρίου 2023

Αναιρεσείουσα:

X

Λοιποί μετέχοντες στη διαδικασία:

Maahanmuuttovirasto

**KORKEIN HALLINTO-OIKEUS
(ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ)****Παραμπίπτουσα
απόφαση**

[παραλειπόμενα]

18 Δεκεμβρίου 2023

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα]

Αντικείμενο της διαδικασίας

Αίτηση προδικαστικής απόφασης ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει του άρθρου 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ)

Αναιρεσείουσα

X, Συρία

Μετέχοντες στη διαδικασία

Maahanmuuttovirasto (Εθνική Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως, Φινλανδία)

Προσβαλλόμενη απόφαση

ⁱ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

Απόφαση του Helsingin hallinto-oikeus
(διοικητικού δικαστηρίου του Ελσίνκι,
Φινλανδία) της 15.12.2022 [παραλειπόμενα]

Αντικείμενο της δίκης και κρίσιμα πραγματικά περιστατικά

(1) Η Χ (στο εξής: αναιρεσείουσα) είναι Σύρια υπήκοος από τη Δαμασκό. Είναι άγαμη, ενήλικη γυναίκα, αραβικής καταγωγής και μουσουλμανικού (σουνιτικού) θρησκευάτος. Η μητέρα και οι ανήλικες αδελφές της, με τις οποίες μετέβη από τη Συρία στη Δανία και κατόπιν στη Φινλανδία, διαμένουν επί του παρόντος στη Φινλανδία. Κατά δήλωσή της, η αναιρεσείουσα δεν έχει επικοινωνία με τον πατέρα της. Η ίδια διαγνώστηκε ότι πάσχει, μεταξύ άλλων, από μετατραυματικό άγχος και σοβαρή καταθλιπτική διαταραχή χωρίς ψυχωτικά συμπτώματα.

(2) Η αναιρεσείουσα υπέβαλε αίτηση διεθνούς προστασίας το πρώτον την 1η Ιουλίου 2016 στη Δανία. Στις 29 Αυγούστου 2016, η Δανία της χορήγησε προσωρινή άδεια διαμονής λόγω της ευάλωτης κατάστασης της, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 3, του δανικού νόμου περί αλλοδαπών. Η άδεια διαμονής της αναιρεσείουσας ίσχυε από τις 29 Αυγούστου 2016 έως τις 12 Νοεμβρίου 2020.

(3) Με απόφαση της 17ης Νοεμβρίου 2020, η Εθνική Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως της Δανίας αποφάσισε αυτεπαγγέλτως, βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του δανικού νόμου περί αλλοδαπών, να μην ανανεώσει τον τίτλο διαμονής με την αιτιολογία ότι εξέλιπαν οι λόγοι διατήρησής του. Η δανική επιτροπή προσφύγων δεν μεταρρύθμισε την απόφαση της αρχής με την απόφαση της 2ας Ιουλίου 2021. Με την απόφαση της επιτροπής προσφύγων η αναιρεσείουσα διατάχθηκε να εγκαταλείψει τη χώρα το αργότερο εντός μηνός από την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως. Σύμφωνα με την απόφαση, αν η αναιρεσείουσα δεν εγκαταλείψει οικειοθελώς τη χώρα, θα επιστραφεί στη Συρία. Εντούτοις, στην απόφαση αναφέρεται ότι, για λόγους εξωτερικής πολιτικής, η Δανική Κυβέρνηση αποφάσισε αρχικά να μην προχωρήσει σε επιστροφές στη Συρία. Η απόφαση προβλέπει ότι, αν η αναιρεσείουσα δεν συμμορφωθεί με την υποχρέωσή της να εγκαταλείψει τη χώρα, μπορεί να εκδοθεί σε βάρος της απαγόρευση εισόδου για όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ (πλην της Ιρλανδίας) και για όλα τα κράτη του χώρου Σένγκεν.

(4) Στις 27 Ιουλίου 2021 η αναιρεσείουσα υπέβαλε αίτηση διεθνούς προστασίας στη Φινλανδία. Προς τεκμηρίωση της αιτήσεώς της, η αναιρεσείουσα επικαλέστηκε ότι κινδυνεύει να υποβληθεί σε αναγκαστικό γάμο. Περαιτέρω προέβαλε ότι, κατά τη διάρκεια διαδηλώσεως κατά του συριακού καθεστώτος που διοργανώθηκε στη Δανία, λήφθηκαν και στάλθηκαν στη Συρία φωτογραφίες της αναιρεσείουσας.

(5) Στις 29 Ιουλίου 2021, η Maahanmuuttovirasto (Εθνική Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως) της Δανίας υπέβαλε αίτημα εκ νέου ανάληψης κατά τον κανονισμό Δουβλίνο III. Στις 5 Αυγούστου 2021, η Δανία έκανε δεκτό το αίτημα επί τη βάση του άρθρου 18, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού.

(6) Με απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 2021, η Maahanmuuttovirasto (Εθνική Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως) απέρριψε ως απαράδεκτη την αίτηση διεθνούς προστασίας της αναιρεσείουσας και δεν της χορήγησε άδεια διαμονής. Η Maahanmuuttovirasto (Εθνική Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως) αποφάσισε την προώθηση της αναιρεσείουσας στη Δανία και της επέβαλε διετή απαγόρευση εισόδου στη Φινλανδία.

(7) Στις 2 Φεβρουαρίου 2022, η Maahanmuuttovirasto (Εθνική Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως) της Δανίας γνωστοποίησε ότι η προθεσμία μεταφοράς που έληγε στις 5 Φεβρουαρίου 2022 παρατεινόταν έως τις 5 Φεβρουαρίου 2021 βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III, καθώς η αναιρεσείουσα είχε διαφύγει. Συγκεκριμένα, ανέφερε ότι η αναιρεσείουσα δεν είχε προσέλθει για να υποβληθεί σε διαγνωστικό έλεγχο για τη λοίμωξη από κορονοϊό κατά την ημερομηνία που ορίστηκε ενόψει της απομάκρυνσής της, και, ως εκ τούτου, χαρακτηρίστηκε εξαφανισθείσα. Αργότερα, στις 4 Φεβρουαρίου 2022, επέστρεψε στο κέντρο υποδοχής.

(8) Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το Helsingin hallinto-oikeus (διοικητικό δικαστήριο του Ελσίνκι, Φινλανδία) απέρριψε το ένδικο μέσο της αναιρεσείουσας.

(9) Η αναιρεσείουσα ζήτησε από το Korkein hallinto-oikeus (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, Φινλανδία) να κάνει δεκτή την αίτηση αναιρέσεως που άσκησε κατά της αποφάσεως του διοικητικού δικαστηρίου και με την προσφυγή της ζητεί την αναίρεση των αποφάσεων του διοικητικού δικαστηρίου και της Maahanmuuttovirasto (Εθνικής Υπηρεσίας Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως). Ισχυρίζεται ότι η υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στην Maahanmuuttovirasto (Εθνική Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως), πρωτίστως προς τον σκοπό χορηγήσεως διεθνούς προστασίας ή άδειας διαμονής και, επικουρικός, προκειμένου να εξεταστεί η αίτηση διεθνούς προστασίας. Η αναιρεσείουσα ζητεί περαιτέρω να μην εκτελεστεί η απομάκρυνσή της και να διεξαχθεί επ' ακροατηρίου συζήτηση επί της υποθέσεως.

(10) Στις 13 Ιανουαρίου 2023, το Korkein hallinto-oikeus (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) διέταξε προσωρινό μέτρο [παραλειπόμενα] με το οποίο απαγορεύθηκε η εκτέλεση της εντολής απομάκρυνσης της αναιρεσείουσας έως την έκδοση αποφάσεώς του επί του παραδεκτού της αιτήσεως αναιρέσεως ή έως την επιβολή άλλου μέτρου.

Κύρια επιχειρήματα των διαδίκων

(11) Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι η απόφαση της Maahanmuuttovirasto (Εθνικής Υπηρεσίας Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως), με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση διεθνούς προστασίας της ως απαράδεκτη, αντίκειται στο δίκαιο της Ένωσης τουλάχιστον όσον αφορά την επικουρική προστασία. Τούτο δε διότι, κατά την αναιρεσείουσα, η Δανία δεν εφάρμοσε την οδηγία για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου ούτε την οδηγία για τις διαδικασίες ασύλου. Τυχόν απέλασή της στη Δανία θα σήμαινε ότι η αίτησή της για χορήγηση διεθνούς προστασίας δεν εξετάστηκε σε κανένα στάδιο από την άποψη των προϋποθέσεων επικουρικής προστασίας. Υπό το πρίσμα των σκέψεων 52 και 55 της αποφάσεως C-497/21 του Δικαστηρίου, τούτο συνιστά παραβίαση του δικαίου της Ένωσης.

(12) Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται περαιτέρω ότι ανησυχεί για τυχόν περαιτέρω απέλασή της από τη Δανία στη Συρία. Όπως υποστηρίζει, βάσει της διοικητικής πρακτικής αναφορικά με τις αποφάσεις της Maahanmuuttovirasto (Εθνικής Υπηρεσίας Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως) και τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, η επιστροφή στη Συρία συνιστά μεταχείριση αντίθετη προς το άρθρο 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Επιπλέον, η αναιρεσείουσα ανησυχεί ότι θα αναγκαστεί να διαμείνει στη Δανία επ' αόριστον υπό απάνθρωπες συνθήκες, σε κέντρο επιστροφών στο οποίο τα ατομικά δικαιώματα είναι υπερβολικά περιορισμένα. Ισχυρίζεται ότι, τουλάχιστον όσον αφορά τους Σύριους, οι συνθήκες που επικρατούν αποτελούν συστηματική ανεπάρκεια του δανικού συστήματος υποδοχής, λαμβανομένου υπόψη ότι κανείς δεν μπορεί να επιστραφεί στη Συρία. Ως εκ τούτου, η απέλαση της αναιρεσείουσας στη Δανία παραβιάζει την αρχή της μη επαναπροώθησης.

(13) Επικουρικός, η προθεσμία μεταφοράς δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι παρήλθε, δεδομένου ότι η αναιρεσείουσα δεν είχε διαφύγει και, συνεπώς, η παράταση της προθεσμίας παρήλκε. Περαιτέρω, η επιστροφή της αναιρεσείουσας δεν πραγματοποιήθηκε αμέσως μόλις κατέστη πρακτικώς δυνατή.

(14) Η Maahanmuuttovirasto (Εθνική Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως) ισχυρίζεται ότι το ειδικό καθεστώς της Δανίας στο σύστημα ασύλου της Ένωσης δεν εμποδίζει την εφαρμογή του κανονισμού Δουβλίνο III. Συναφώς, η Maahanmuuttovirasto (Εθνική Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως) παραπέμπει στη σκέψη 49 της αποφάσεως C-497/21 του Δικαστηρίου. Η Maahanmuuttovirasto (Εθνική Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως) υποστηρίζει περαιτέρω ότι έρεισμα του συστήματος του Δουβλίνου αποτελεί η αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης. Το γεγονός ότι στα κράτη μέλη δεν έχουν εκδοθεί παρόμοιες αποφάσεις, δεν συνιστά λόγο παρεκκλίσεως από την αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης. Όπως επισημαίνει, ούτε το Δικαστήριο ούτε το Ευρωπαϊκό

Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου έχουν αποφανθεί ότι το δανικό σύστημα ασύλου και υποδοχής παρουσιάζει συστημικές ανεπάρκειες. Επιπλέον, η Maahanmuuttovirasto (Εθνική Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως) εκθέτει ότι η αναιρεσεύουσα σκοπίμως δεν προσήλθε στον διαγνωστικό έλεγχο για τη λοίμωξη από κορονοϊό προκειμένου να αποφύγει την πραγματοποίηση της μεταφοράς. Επισημαίνει ότι, ενώ η αναιρεσεύουσα είχε ενημερωθεί για την ημερομηνία του διαγνωστικού ελέγχου, δεν προέβαλε κανένα αποχρώντα λόγο για τη μη προσέλευσή της. Η Maahanmuuttovirasto (Εθνική Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως) ευλόγως θα μπορούσε να θεωρήσει ως δεδομένο ότι η αναιρεσεύουσα είχε διαφύγει. Πριν από την εκπνοή της προθεσμίας, η αρμοδιότητα δεν μεταβιβάζεται στο κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα μόνο για τον λόγο ότι η μεταφορά δεν πραγματοποιήθηκε άμεσα.

Διατάξεις του φινλανδικού δικαίου

(15) Κατά το άρθρο 103, περίπτωση 2 [όπως ισχύει μετά την τελευταία τροποποίηση με τον νόμο 29.3.2019/437] του Ulkomaalaislaki (301/2004) (νόμου περί αλλοδαπών 301/2004), αίτηση διεθνούς προστασίας μπορεί να απορριφθεί ως απαράδεκτη αν είναι δυνατή μεταφορά του αιτούντος σε άλλο κράτος, το οποίο βάσει του κανονισμού Δουβλίνο III είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως ασύλου.

(16) Κατά το άρθρο 147 [όπως ισχύει μετά την τελευταία τροποποίηση με τον νόμο 30.12.2013/1214] του νόμου περί αλλοδαπών, κανείς δεν μπορεί να απομακρυνθεί, να απελαθεί ή να εκδοθεί ή να επιστραφεί, λόγω αρνήσεως εισόδου, προς κράτος όπου διατρέχει σοβαρό κίνδυνο να του επιβληθεί η ποινή του θανάτου ή να υποβληθεί σε βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική ποινή ή μεταχείριση, ούτε προς κράτος από το οποίο θα μπορούσε να μεταφερθεί σε τέτοιο κράτος.

(17) Κατά το άρθρο 148, παράγραφος 2, του νόμου περί αλλοδαπών, αλλοδαπός ο οποίος εισήλθε στη Φινλανδία χωρίς τίτλο διαμονής μπορεί να απελαθεί ακόμη και αν για τη διαμονή του στη Φινλανδία απαιτείται θεώρηση ή άδεια διαμονής, αλλά δεν έχει υποβάλει συναφή αίτηση ή τα εν λόγω έγγραφα δεν του έχουν χορηγηθεί.

Διατάξεις του δανικού δικαίου

(18) Το άρθρο 7 του δανικού νόμου περί αλλοδαπών (Udlændingelov) ορίζει τα εξής:

«1. Σε αλλοδαπό που emπίπτει στη σύμβαση περί του καθεστώτος προσφύγων της 28ης Ιουλίου 1951 μπορεί να χορηγηθεί κατόπιν αιτήσεως άδεια προσωρινής διαμονής.

2. Σε αλλοδαπό μπορεί να χορηγηθεί κατόπιν αιτήσεως άδεια προσωρινής διαμονής αν, σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής του, διατρέχει

κίνδυνο να του επιβληθεί η ποινή του θανάτου, να υποβληθεί σε βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική ποινή ή μεταχείριση. Η αίτηση του πρώτου εδαφίου λογίζεται και ως αίτηση άδειας προσωρινής διαμονής κατά την παράγραφο 1.

3. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 2, στις οποίες ο κίνδυνος επιβολής της ποινής του θανάτου, υποβολής σε βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική ποινή ή μεταχείριση, στηρίζεται σε ιδιαίτερος σοβαρή κατάσταση που επικρατεί στη χώρα προέλευσης, η οποία χαρακτηρίζεται από αδιακρίτως ασκούμενη βία και κατά του άμαχου πληθυσμού, πρέπει να χορηγείται κατόπιν αιτήσεως άδεια προσωρινής διαμονής. Η αίτηση του πρώτου εδαφίου λογίζεται και ως αίτηση άδειας διαμονής κατά τις παραγράφους 1 και 2.

4. Οι παράγραφοι 1 έως 3 εφαρμόζονται αναλογικά επί αλλοδαπού ο οποίος, δυνάμει των διατάξεων που θεσπίστηκαν βάσει του άρθρου 1a, παράγραφος 2, του Lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (νόμου για την εκτέλεση των στερητικών της ελευθερίας ποινών) εκτίει στερητική της ελευθερίας ποινή ή κατά του οποίου έχει εκδοθεί διαταγή κράτησης ή ο οποίος τελεί υπό κράτηση δυνάμει των διατάξεων που θεσπίστηκαν βάσει του άρθρου 1a, παράγραφος 4, του Hjemrejselov (νόμου περί επαναπατρισμού).

5. Άρνηση χορηγήσεως της άδειας διαμονής που προβλέπεται στις παραγράφους 1 έως 3 είναι δυνατή όταν ο αλλοδαπός έχει ήδη αποκτήσει προστασία σε άλλη χώρα ή διατηρεί στενούς δεσμούς με άλλη χώρα, στην οποία θεωρείται βέβαιο ότι θα αποκτήσει προστασία. Η απόφαση του πρώτου εδαφίου μπορεί να λαμβάνεται ανεξαρτήτως του αν ο αλλοδαπός εμπίπτει στις ρυθμίσεις των παραγράφων 1 έως 3.»

(19) Το άρθρο 11, παράγραφος 2, του δανικού νόμου περί αλλοδαπών προβλέπει τα εξής:

«2. Άδεια διαμονής ορισμένου χρόνου, η οποία χορηγήθηκε με δυνατότητα μόνιμης διαμονής, παρατείνεται κατόπιν αιτήματος, εκτός αν συντρέχουν λόγοι ανακλήσεώς της κατά το άρθρο 19. Η Udlændingestyrelse (υπηρεσία μετανάστευσης) λαμβάνει αυτεπαγγέλτως την απόφαση περί παρατάσεως της προσωρινής άδειας διαμονής κατά το άρθρο 7 και το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, εφόσον εξακολουθεί να υφίσταται το έρεισμα βάσει του οποίου χορηγήθηκε η προσωρινή άδεια διαμονής. Για την απόφαση περί παρατάσεως άδειας διαμονής, χορηγηθείσας κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, περίπτωση 1, ή το άρθρο 9c, παράγραφος 1, λόγω οικογενειακών δεσμών με αλλοδαπό στον οποίο έχει χορηγηθεί άδεια διαμονής κατά το άρθρο 7 ή το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, εφαρμόζεται αναλογικά το άρθρο 19, παράγραφοι 7 και 8.»

(20) Το άρθρο 53a, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο του δανικού νόμου περί αλλοδαπών ορίζει τα εξής:

«Αν η Udlændingestyrelse (υπηρεσία μετανάστευσης) αρνηθεί να χορηγήσει σε αλλοδαπό που διαμένει στην ημεδαπή ή εκτίει στερητική της ελευθερίας ποινή ή κατά του οποίου έχει εκδοθεί διαταγή κράτησης δυνάμει των διατάξεων που θεσπίστηκαν βάσει του άρθρου 1a, παράγραφος 2, του Lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (νόμου για την εκτέλεση των στερητικών της ελευθερίας ποινών) ή ο οποίος εκτίει στερητική της ελευθερίας ποινή ή κατά του οποίου έχει εκδοθεί διαταγή κράτησης ή ο οποίος τελεί υπό κράτηση δυνάμει των διατάξεων που θεσπίστηκαν βάσει του άρθρου 1a, παράγραφος 4, του Hjemrejse-loven (νόμου περί επαναπατρισμού), λάβει απόφαση περί αρνήσεως παρατάσεως ή ανακλήσεως άδειας διαμονής που χορηγήθηκε κατά το άρθρο 7 ή το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, ή λάβει απόφαση βάσει του άρθρου 32b ή του άρθρου 49a κατά την οποία η απομάκρυνση του αλλοδαπού δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 31, η απόφαση ισοδυναμεί με προσφυγή ενώπιον της Flygtningetjenesten (επιτροπής προσφύγων).

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Ειδικό καθεστώς της Δανίας

(21) Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του Πρωτοκόλλου (αριθ. 22) για τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και στη Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση, από το Συμβούλιο, μέτρων που προτείνονται βάσει του τρίτου μέρους, τίτλος V, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για αποφάσεις του Συμβουλίου, οι οποίες πρέπει να λαμβάνονται ομόφωνα, απαιτείται ομοφωνία των μελών του Συμβουλίου, εξαιρουμένου του αντιπροσώπου της κυβέρνησης της Δανίας.

(22) Κατά το άρθρο 2 του Πρωτοκόλλου, διατάξεις του τρίτου μέρους, τίτλος V, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέτρα θεσπιζόμενα δυνάμει του τίτλου αυτού, διατάξεις οιασδήποτε διεθνούς συμφωνίας συναπτομένης από την Ένωση δυνάμει του τίτλου αυτού και αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την ερμηνεία τέτοιων διατάξεων ή μέτρων, και μέτρα τροποποιημένα ή τροποποιήσιμα δυνάμει του τίτλου αυτού δεν έχουν δεσμευτική ισχύ ούτε εφαρμόζονται όσον αφορά τη Δανία. Αυτές οι διατάξεις, μέτρα ή αποφάσεις δεν θίγουν καθ' οιονδήποτε τρόπο ούτε τις αρμοδιότητες, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της Δανίας ούτε το κοινοτικό κεκτημένο ή το κεκτημένο της Ένωσης, ούτε αποτελούν μέρος του κοινοτικού δικαίου, όπως εφαρμόζονται στη Δανία. Συγκεκριμένα, πράξεις της Ένωσης στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας και της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις οι οποίες εκδόθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης

της Λισσαβώνας και έχουν τροποποιηθεί εξακολουθούν να έχουν δεσμευτική ισχύ και να εφαρμόζονται όσον αφορά τη Δανία αμετάβλητες.

(23) Στα άρθρα 2 και 3 της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας σχετικά με τα κριτήρια και τους μηχανισμούς για τον προσδιορισμό του κράτους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται στη Δανία ή σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και με το Eurodac για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων για την αποτελεσματική εφαρμογή της σύμβασης του Δουβλίνου (ΕΕ 2006, L 66, σ. 38, στο εξής: Συμφωνία μεταξύ της Ένωσης και της Δανίας) διαλαμβάνονται συμφωνίες που αφορούν την εφαρμογή των διατάξεων ή/και των τροποποιήσεων των διατάξεων του κανονισμού Δουβλίνο II στη σχέση μεταξύ της Ένωσης και της Δανίας.

Ο κανονισμός Δουβλίνο III

(24) Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 10 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, για να εξασφαλιστεί η ίση μεταχείριση όλων των αιτούντων και δικαιούχων διεθνούς προστασίας, καθώς και η συνοχή με το ισχύον κεκτημένο της Ένωσης για το άσυλο, ιδίως με την οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας, το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού περιλαμβάνει τους αιτούντες επικουρική προστασία και τα πρόσωπα που δικαιούνται επικουρικής προστασίας.

(25) Σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο β', του κανονισμού, για τους σκοπούς του κανονισμού αυτού, νοείται ως «αίτηση διεθνούς προστασίας»: η αίτηση διεθνούς προστασίας όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο η', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ.

(26) Σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού, τα κράτη μέλη εξετάζουν κάθε αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα στο έδαφος οποιουδήποτε από αυτά, συμπεριλαμβανομένων των συνόρων ή των ζωνών διελεύσεως. Η αίτηση εξετάζεται από ένα μόνο κράτος μέλος, το οποίο είναι το οριζόμενο ως υπεύθυνο σύμφωνα με τα κριτήρια που αναφέρονται στο κεφάλαιο III.

(27) Σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού, υπεύθυνο κράτος μέλος υποχρεούται να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους

όρους που προβλέπονται στα άρθρα 23, 24, 25 και 29, υπήκοο τρίτης χώρας ή απάτριδα του οποίου η αίτηση απερρίφθη και ο οποίος έκανε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος ή ο οποίος ευρίσκεται χωρίς να έχει τίτλο διαμονής στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

(28) Σύμφωνα με το άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού, η μεταφορά του αιτούντος ή άλλου προσώπου όπως αναφέρεται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ' ή δ', από το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα προς το υπεύθυνο κράτος μέλος πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους που υπέβαλε το αίτημα, ύστερα από διαβούλευση μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών, μόλις αυτό είναι πρακτικά δυνατόν και το αργότερο εντός προθεσμίας έξι μηνών από την αποδοχή του αιτήματος περί αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερομένου από άλλο κράτος μέλος ή από την έκδοση οριστικής απόφασης επί ενδίκου [βοηθήματος] ή [αίτησης] επανεξέτασης εφόσον σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 3, υπάρχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

(29) Σύμφωνα με το άρθρο 29, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, εάν η μεταφορά δεν πραγματοποιηθεί εντός της προθεσμίας των έξι μηνών, το υπεύθυνο κράτος μέλος απαλλάσσεται των υποχρεώσεων του αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερομένου και η ευθύνη μεταβιβάζεται τότε στο κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παρατείνεται σε ένα έτος κατ' ανώτατο όριο, εάν η μεταφορά δεν κατέστη δυνατόν να πραγματοποιηθεί λόγω φυλάκισης του ενδιαφερομένου ή σε 18 μήνες κατ' ανώτατο όριο αν ο ενδιαφερόμενος διαφεύγει.

Η οδηγία για τη θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση

(30) Κατά την αιτιολογική σκέψη 51 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του Πρωτοκόλλου (αριθ. 22) για τη θέση της Δανίας, το οποίο είναι προσαρτημένο στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της παρούσας οδηγίας και, συνεπώς, δεν δεσμεύεται από αυτήν, ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

(31) Σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο η', για τους σκοπούς της εν λόγω οδηγίας νοείται ως «αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας», η αίτηση παροχής προστασίας από κράτος μέλος που υποβάλλει υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής, ο οποίος μπορεί να θεωρηθεί ότι αιτείται καθεστώς πρόσφυγα ή καθεστώς επικουρικής προστασίας και ο οποίος δεν αιτείται ρητώς να του παρασχεθεί άλλη μορφή προστασίας, μη εμπίπτουσα στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, δυναμένη να ζητηθεί αυτοτελώς.

Η οδηγία για τις διαδικασίες ασύλου

(32) Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 43 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξετάζουν όλες τις αιτήσεις επί της ουσίας, δηλαδή να αξιολογούν κατά πόσον ο συγκεκριμένος αιτών μπορεί να θεωρηθεί ως πρόσωπο που δικαιούται διεθνή προστασία κατά την έννοια της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, εκτός εάν η οδηγία 2013/32/ΕΕ προβλέπει άλλως, ιδίως όταν μπορεί να υποτεθεί εύλογα ότι άλλη χώρα θα εξετάσει το θέμα και θα παράσχει επαρκή προστασία. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεωθούν να εξετάζουν μια αίτηση διεθνούς προστασίας επί της ουσίας όταν μια πρώτη χώρα έχει χορηγήσει στον αιτούντα το καθεστώς πρόσφυγα ή άλλη επαρκή προστασία και ο αιτών θα τύχει επανεισδοχής στην εν λόγω χώρα.

(33) Κατά την αιτιολογική σκέψη 59 της ίδιας οδηγίας, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του Πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, που προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΔΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της οδηγίας και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

(34) Σύμφωνα με το άρθρο 33, παράγραφος 1, της οδηγίας, πέραν των περιπτώσεων κατά τις οποίες μια αίτηση δεν εξετάζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013, τα κράτη μέλη δεν οφείλουν να εξετάζουν εάν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις για διεθνή προστασία σύμφωνα με την οδηγία 2011/95/ΕΕ, όταν μια αίτηση θεωρείται απαράδεκτη δυνάμει του εν λόγω άρθρου.

Νομολογία του Δικαστηρίου

(35) Στις 22 Σεπτεμβρίου 2022, το Δικαστήριο εξέδωσε την απόφασή του επί της υποθέσεως C-497/21, SI, TL, ND, VH, YT και HN (EU:C:2022:721). Η υπόθεση αφορούσε τις προϋποθέσεις απαραδέκτου των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, σε περίπτωση που προγενέστερες αιτήσεις διεθνούς προστασίας των αιτούντων είχαν απορριφθεί στη Δανία. Το Δικαστήριο επεσήμανε ότι δυνάμει του άρθρου 2 της Συμφωνίας μεταξύ της Ένωσης και της Δανίας ο κανονισμός Δουβλίνο ΙΙΙ εφαρμόζεται ασφαλώς και από το Βασίλειο της Δανίας. Επομένως, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, στην οποία οι ενδιαφερόμενοι υπέβαλαν αίτηση διεθνούς προστασίας στο Βασίλειο της Δανίας, ένα άλλο κράτος μέλος στο οποίο οι ενδιαφερόμενοι υπέβαλαν περαιτέρω αίτηση διεθνούς προστασίας μπορεί, αν πληρούνται οι μνημονευόμενες στο στοιχείο γ' ή στο στοιχείο δ' του άρθρου 18, παράγραφος 1, του ανωτέρω κανονισμού προϋποθέσεις, να ζητήσει από το Βασίλειο της Δανίας να αναλάβει εκ νέου τους ενδιαφερομένους (βλ. σκέψη 49 της αποφάσεως αυτής).

(36) Εντούτοις, οσάκις η εν λόγω εκ νέου ανάληψη δεν είναι δυνατή ή δεν λαμβάνει χώρα, δεν δύναται να συναχθεί ότι το οικείο κράτος μέλος δικαιούται να θεωρήσει ότι η περαιτέρω αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβλήθηκε ενώπιον των αρχών του από τον ίδιο ενδιαφερόμενο συνιστά «μεταγενέστερη αίτηση», κατά την έννοια του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, της οδηγίας 2013/32. Ακόμη και αν υποθεθεί ότι οι υποβαλλόμενες στο Βασίλειο της Δανίας αιτήσεις για υπαγωγή σε καθεστώς πρόσφυγα εξετάζονται από τις αρχές του εν λόγω κράτους μέλους βάσει κριτηρίων κατ' ουσίαν πανομοιότυπων με τα προβλεπόμενα στην οδηγία 2011/95/ΕΕ, το γεγονός αυτό δεν μπορεί να δικαιολογήσει την απόρριψη, έστω και μόνον όσον αφορά το σχετικό με την υπαγωγή σε καθεστώς πρόσφυγα σκέλος, αίτησης διεθνούς προστασίας υποβληθείσας σε άλλο κράτος μέλος από αιτούντα του οποίου η προγενέστερη αίτηση για υπαγωγή στο εν λόγω καθεστώς απορρίφθηκε από τις δανικές αρχές (βλ. σκέψεις 50 και 52 της εν λόγω αποφάσεως και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

(37) Το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο της 2, στοιχείο ιζ΄, αυτής, καθώς και με το άρθρο 2 του Πρωτοκόλλου σχετικά με τη θέση της Δανίας, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται προς τη ρύθμιση κράτους μέλους διαφορετικού από το Βασίλειο της Δανίας η οποία προβλέπει τη δυνατότητα απόρριψης ως απαράδεκτης, εν όλω ή εν μέρει, αίτησης διεθνούς προστασίας, κατά το άρθρο 2, στοιχείο β΄, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, υποβληθείσας στο εν λόγω κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από ανιθαγενή του οποίου η προγενέστερη, υποβληθείσα στο Βασίλειο της Δανίας, αίτηση διεθνούς προστασίας απορρίφθηκε από το τελευταίο αυτό κράτος μέλος (βλ. σκέψη 55 της εν λόγω αποφάσεως).

(38) Στην απόφασή του της 26ης Ιουλίου 2017, Mengesteab, (C-670/16, (EU:C:2017:587) το Δικαστήριο εξέτασε την έννοια της υποβολής αιτήσεως υπό το πρίσμα του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ. Σε αυτό το πλαίσιο, το Δικαστήριο επεσήμανε ότι ένα συνταχθέν από δημόσια αρχή έγγραφο δεν μπορεί να λογίζεται ως έντυπο υποβληθέν από τον αιτούντα. Από την πλευρά της, στις προτάσεις της στην ίδια υπόθεση, η γενική εισαγγελέας τόνισε ότι η διατύπωση αυτή είναι αρκετά ευρεία και περιλαμβάνει τόσο τα ανεπίσημα αιτήματα διεθνούς προστασίας που υποβάλλονται ενώπιον των αρχών των κρατών μελών (όπως η αστυνομία, οι συνοριοφύλακες, οι μεταναστευτικές αρχές ή το προσωπικό των κέντρων υποδοχής) όσο και τις επίσημες αιτήσεις που υποβάλλονται στις αρμόδιες αρχές που καθορίζονται βάσει του άρθρου 35, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ (βλ. σκέψη 78 της αποφάσεως και σημείο 135 των προτάσεων).

Ανάγκη προδικαστικής παραπομπής

(39) Στην υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιόν του, το Korkein hallinto-oikeus (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) καλείται να κρίνει εάν η Maahanmuuttovirasto (Εθνική Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως) ήταν αρμόδια να εκδώσει απόφαση μεταφοράς της αναιρεσείουσας στη Δανία βάσει του κανονισμού Δουβλίνο III.

(40) Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η μεταφορά της στη Δανία προσκρούει προς την αρχή της μη επαναπροώθησης. Ισχυρίζεται επιπλέον ότι η διαδικασία χορηγήσεως ασύλου και οι συνθήκες υποδοχής παρουσιάζουν συστημικές ανεπάρκειες, τουλάχιστον προκειμένου περί αιτούντων συριακής καταγωγής. Με βάση τις πληροφορίες που τέθηκαν υπόψη του, το Korkein hallinto-oikeus (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) φρονεί ότι παρέλκει η υποβολή αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως στο Δικαστήριο με τα ως άνω ερωτήματα. Εναλλακτικώς, θα μπορούσε να εξεταστεί στο πλαίσιο προδικαστικής παραπομπής το ζήτημα κατά πόσον πληρούνται οι προβλεπόμενες στο άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού Δουβλίνο III, προϋποθέσεις για την εφαρμογή της διαδικασίας εκ νέου αναλήψεως.

(41) Σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού Δουβλίνο III, το υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως κράτος μέλος (εν προκειμένω η Δανία) υποχρεούται να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 23, 24, 25 και 29, υπήκοο τρίτης χώρας ή απάτριδα του οποίου η αίτηση απερρίφθη και ο οποίος έκανε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος ή ο οποίος ευρίσκεται χωρίς να έχει τίτλο διαμονής στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

(42) Το Korkein hallinto-oikeus (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) διαπιστώνει ότι όσον αφορά το τρίτο μέρος, τίτλος V, της ΣΛΕΕ, στο οποίο εμπίπτουν, μεταξύ άλλων, οι πολιτικές σχετικά με τους ελέγχους στα σύνορα, το άσυλο και τη μετανάστευση, το Βασίλειο της Δανίας απολαύει, δυνάμει του Πρωτοκόλλου σχετικά με τη θέση της Δανίας, ιδιαίτερου καθεστώτος το οποίο το διακρίνει από τα λοιπά κράτη μέλη. Δυνάμει της Συμφωνίας μεταξύ της Ένωσης και της Δανίας, η Δανία, από την πλευρά της, εφαρμόζει τον κανονισμό Δουβλίνο III, όμως η Συμφωνία δεν καλύπτει την οδηγία σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις περιεχομένου του καθεστώτος ή την οδηγία για τις διαδικασίες ασύλου, οι οποίες δεν εφαρμόζονται στη Δανία. Κατά συνέπεια, οι διαδικασίες που ακολουθούνται σε εθνικό επίπεδο στη Δανία σχετικά με την εξέταση αιτήσεων διεθνούς προστασίας διαφέρουν εν μέρει από τις αντίστοιχες διαδικασίες των λοιπών κρατών μελών. Ως εκ τούτου, πρέπει να εξεταστεί εν προκειμένω η ερμηνεία της διατύπωσης «η αίτηση απερρίφθη» που διαλαμβάνεται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού Δουβλίνο III.

(43) Στην υπό κρίση υπόθεση δεν αμφισβητείται ότι το 2016 η αναιρεσείουσα υπέβαλε αίτηση διεθνούς προστασίας στη Δανία. Στο

πλαίσιο αυτό της είχε χορηγηθεί προσωρινή άδεια διαμονής, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 3, του δανικού νόμου περί αλλοδαπών. Κατά την εν λόγω διάταξη, προσωρινή άδεια διαμονής παρέχεται κατόπιν αιτήματος στις περιπτώσεις στις οποίες ο κίνδυνος επιβολής της ποινής του θανάτου, υποβολής σε βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική ποινή ή μεταχείριση, στηρίζεται σε ιδιαιτέρως σοβαρή κατάσταση που επικρατεί στη χώρα προέλευσης, η οποία χαρακτηρίζεται από αδιακρίτως ασκούμενη βία κατά του άμαχου πληθυσμού. Περαιτέρω, δεν αμφισβητείται ούτε ότι η δανική Εθνική Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως αποφάσισε αυτεπαγγέλτως να μην παρατείνει την άδεια διαμονής μετά τη λήξη ισχύος της προσωρινής τοιαύτης.

(44) Όσον αφορά τον ορισμό της αιτήσεως διεθνούς προστασίας, στο άρθρο 2, στοιχείο β', του κανονισμού Δουβλίνο III γίνεται παραπομπή στο άρθρο 2, στοιχείο η', της οδηγίας για τις ελάχιστες απαιτήσεις ασύλου. Στην εν λόγω διάταξη η «αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας» χαρακτηρίζεται ως αίτηση παροχής προστασίας από κράτος μέλος που υποβάλλει υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής, ο οποίος μπορεί να θεωρηθεί ότι αιτείται καθεστώς πρόσφυγα ή καθεστώς επικουρικής προστασίας. Το Korkein hallinto-oikeus (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) φρονεί ότι ως «αίτηση» μπορεί να ερμηνευτεί κατά κανόνα το αίτημα προσώπου για χορήγηση διεθνούς προστασίας, το οποίο απευθύνεται σε αρμόδια αρχή.

(45) Στην υπό κρίση υπόθεση, η αναιρεσείουσα υπέβαλε αίτηση για χορήγηση διεθνούς προστασίας στις δανικές αρχές το 2016. Η υποβληθείσα από την αναιρεσείουσα αίτηση είχε τότε, τουλάχιστον εν μέρει, θετική έκβαση, δεδομένου ότι της χορηγήθηκε προσωρινή άδεια διαμονής λόγω της ευάλωτης κατάστασης της. Αντιθέτως, η κατά την άποψη της αναιρεσείουσας αρνητική –ήτοι «απορριπτική»– απόφαση λήφθηκε στο πλαίσιο αυτεπαγγέλτως κινήσιμης διαδικασίας μετά τη λήξη ισχύος της προσωρινής άδειας διαμονής, και όχι εν συνεχεία νέας αιτήσεως που υπέβαλε η ίδια. Το Korkein hallinto-oikeus (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) διερωτάται κατά πόσον στην υπό κρίση υπόθεση πρόκειται για απόρριψη αιτήσεως κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ' [του κανονισμού Δουβλίνο III].

(46) Η αναιρεσείουσα εκθέτει ότι, εν πάση περιπτώσει, η προθεσμία μεταφοράς έχει παρέλθει και η αρμοδιότητα για την εξέταση της αιτήσεως μεταβιβάστηκε στη Φινλανδία. Το Korkein hallinto-oikeus (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) φρονεί κατ' αρχάς ότι, λαμβανομένων υπόψη και των σκέψεων που διατυπώθηκαν στην υπόθεση και της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2019, Jawo, (C-163/17, EU:C:2019:218), η Maahanmuuttovirasto (Εθνική Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως) θα μπορούσε να θεωρήσει ευλόγως ότι η αναιρεσείουσα, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των αρχών, είχε διαφύγει κατά την έννοια του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III. Το Korkein hallinto-oikeus (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) επισημαίνει περαιτέρω ότι, πριν από την

εκπνοή της προθεσμίας μεταφοράς, η αρμοδιότητα για την εξέταση της αιτήσεως δεν μεταβιβάζεται στο κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα μόνο για τον λόγο ότι η προηγούμενη μεταφορά κατέστη πρακτικά αδύνατη. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με προκαταρκτική εκτίμηση του Korkein hallinto-oikeus (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο), αν στην περίπτωση της αναιρεσείουσας εφαρμοστεί η διαδικασία εκ νέου αναλήψεως που προβλέπεται στον κανονισμό Δουβλίνο III, η προθεσμία μεταφοράς δεν είχε παρέλθει. Μετά την έκδοση της από 13 Ιανουαρίου 2023 παρεμπίπτουσας αποφάσεως του Korkein hallinto-oikeus (Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου), με την οποία απαγορεύθηκε η εκτέλεση της απομάκρυνσης, η προθεσμία μεταφοράς ανεστάλη.

(47) Από την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-497/21 συνάγεται ότι η εξαίρεση της Δανίας από το ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου υπό ορισμένες συνθήκες μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα ένα άλλο κράτος μέλος να μην δύναται να απορρίψει ως απαράδεκτη την αίτηση διεθνούς προστασίας αιτούντος άσυλο, του οποίου η προγενέστερη, υποβληθείσα στη Δανία, αίτηση διεθνούς προστασίας απορρίφθηκε. Σε αυτό το στάδιο της διαδικασίας, το Korkein hallinto-oikeus (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) καταλήγει στο προκαταρκτικό συμπέρασμα ότι, αν στην περίπτωση της αναιρεσείουσας δεν εφαρμοστεί η διαδικασία εκ νέου αναλήψεως που προβλέπεται στον κανονισμό Δουβλίνο III, δεν συντρέχει λόγος απορρίψεως ως απαράδεκτης της αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υποβλήθηκε από την αναιρεσείουσα στη Φινλανδία.

(48) Το Korkein hallinto-oikeus (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) κάλεσε την αναιρεσείουσα και την Maahanmuuttovirasto (Εθνική Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως) να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί του σχεδίου της διατάξεως περί παραπομπής.

(49) Η Maahanmuuttovirasto (Εθνική Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως) υποστηρίζει στις παρατηρήσεις της ότι η αίτηση της αναιρεσείουσας πρέπει να θεωρηθεί απορριφθείσα με τη δανική απόφαση της 29ης Αυγούστου 2016 κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού Δουβλίνο III. Τούτο διότι η άδεια διαμονής που χορήγησε η Δανία στην αναιρεσείουσα λόγω της ευάλωτης κατάστασής της δεν συνιστούσε διεθνή προστασία, όπως αυτή ορίζεται στις διατάξεις της Ένωσης και, ως εκ τούτου, όλο αυτό το διάστημα η αναιρεσείουσα ενέπιπε στο πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας εκ νέου αναλήψεως κατά τον κανονισμό Δουβλίνο III.

(50) Στις προτάσεις της η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι κρίσιμης σημασίας απόφαση για την υπόθεση είναι η απόφαση της δανικής αρχής που εκδόθηκε στις 17 Νοεμβρίου 2020 με την οποία δεν παρατάθηκε η άδεια διαμονής που της είχε χορηγηθεί. Εν πάση περιπτώσει, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι με την απόφαση της 29ης Αυγούστου 2016 οι δανικές αρχές δεν θα είχαν απορρίψει την αίτηση κατά την έννοια του

άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού Δουβλίνο III, όπως η Δανία δεσμεύεται από αυτόν. Λόγω του ειδικού καθεστώτος στο οποίο υπάγεται, η Δανία de facto δεν εφαρμόζει πλήρως τον κανονισμό Δουβλίνο III. Κατά συνέπεια, στο πλαίσιο εφαρμογής του κανονισμού Δουβλίνο III από τη Δανία, η έννοια της αιτήσεως διεθνούς προστασίας πρέπει να συναρτάται με τις μορφές παροχής προστασίας και ασύλου που εφαρμόζει η Δανία σε εθνικό επίπεδο.

Η παρεμπόμπουσα απόφαση του Korkein hallinto-oikeus (Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου) σχετικά με την υποβολή αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(51) Το Korkein hallinto-oikeus (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ. Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως είναι αναγκαία για την επίλυση της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του Korkein hallinto-oikeus (Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου).

Προδικαστικό ερώτημα

(52) Το Korkein hallinto-oikeus (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) υποβάλλει στο Δικαστήριο, δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

Έχει το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, την έννοια ότι η απόρριψη της αιτήσεως κατά την εν λόγω διάταξη καλύπτει την περίπτωση στην οποία η προγενέστερη προσωρινή άδεια διαμονής που χορηγήθηκε στον ενδιαφερόμενο κατόπιν αιτήματός του στη Δανία και η οποία βασίστηκε στην ευάλωτη θέση του, δεν παρατάθηκε, αν η απόφαση περί μη παρατάσεως λήφθηκε από την αρμόδια αρχή αυτεπαγγέλτως και όχι κατόπιν σχετικού αιτήματος του ενδιαφερομένου;

(53) Το Korkein hallinto-oikeus (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) θα εκδώσει οριστική απόφαση επί της ουσίας της υποθέσεως μετά την έκδοση της προδικαστικής αποφάσεως από το Δικαστήριο επί του ως άνω ερωτήματος.

[...] [παραλειπόμενα]